

Victòria, indiscutible però ajustada

La victòria del sí en unes eleccions que han acabat sent ben plebiscitàries ha estat una victòria contundent. Interpretar-ho d'una altra manera és equivocar-se o contribuir a la confusió de manera interessada. Les declaracions que proclamen una altra cosa, com fan els dirigents de Ciutadans, eufòrics i desbocats després d'un resultat que constata la pròpia minoria, no reflecteixen la realitat. La realitat és obstinada. A Catalunya els partidaris de la independència guanyen, però no guanyen com voldrien ni com seria necessari per encarrilar el procés sobiranista cap a l'Estat propi de manera clara, indiscutible. Els guanyadors d'aquestes eleccions, els partidaris del sí sense matisos, que són Junts pel sí i la CUP, tenen l'obligació democràtica de complir el compromís que han adquirit davant el seu electorat. Però igualment és obvi que no serà fàcil. Els primers problemes ja han arribat. La intenció d'investir Artur Mas com a president de la Generalitat queda matisada pel resultat, i el debat s'ha fet inevitable per les diferències de sensibilitat política que separen els membres de Junts pel sí entre ells, sense entrar a considerar l'oposició aferrissada que defineix l'actitud de la CUP.

Dit això, també és evident que l'augment de la participació no ha comportat una distorsió determinant. Ni de bon tros. Afirmava Xavier García Albiol durant la campanya electoral que una participació del 72 per cent "agranaria" l'independentisme. S'equivocava. El desig l'encegava i li distorsionava la realitat. La "majoria silenciosa", com la vol veure el Partit Popular, és un concepte trampós. La majoria, sorollosa o silenciosa, ha fet bones les previsions sobiranistes. Només un caràcter obstinat en la intransigència nacional i democràtica ho pot interpretar d'una altra manera.

L'etapa que ara s'obre és complicada. D'entrada, caldrà que els guanyadors de les eleccions s'organitzen, s'acloresquen i actuen amb la coherència necessària. Si Junts pel sí i la CUP no volen decebre la gran il·lusió que els ha dotat de protagonisme polític, hauran de definir unes línies d'actuació, una estratègia, sòlides i compartides. Un nou *full de ruta* que ha de portar a desbloquejar la qüestió. Dificilment podrà ser una declaració unilateral d'independència, però és una opció que cal no descartar si es vol forçar l'alternativa que sembla tan raonable com inevitable: un referèndum vinculant que liqui el dilema. Aquest és el gran repte que ara haurà d'afrontar l'independentisme. Des de la força que ha aconseguit, haurà de trobar les fórmules vàlides per no diluir entre contradiccions internes un procés que compta amb el suport de la majoria dels catalans.

72

62

35

84

59

Cultura

84 MEMÒRIA DEL BARNASANTS
La cançó d'autor que es mira (i es llegeix)

88 OBITUARI: CARME BALCELLS
L'abella reina dels agents literaris

La Galeria

89 LITERATURA
Entrevista a Miquel Adam

90 MÓN EDITORIAL

91 MÚSICA I Xavier Aliaga
El senyor del 'duende' valencià

92 CINEMA I Àlex Gorina
La pel·lícula dels 7 sentits

93 TELEVISIÓ I Toni de la Torre
Malcarat

94 TEATRE I F. Foguet i Boreu
Humor intranscendent

95 ART I Ricard Mas Peinado
Espècies expositives

96 ART I Joan Abelló
Un museu excèntric: MADRE, Nàpols

97 GASTRONOMIA I Jaume Fàbrega
Gastroerrors

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Foto de portada: Jordi Play
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.